

noget, man før har kendt Eksempel paa henede, saaledes som det netop blev fremhævet af det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn). Naar en Funktionær ved et Gods kan gaa ind i Valglokalet og sige til Vælgerne: I Dag stemme I, men i Morgen stemmer Fanden gale mig jeg, og han saa afskediger Folkene, og Sagen kommer for Højesteret, og vedkommende Mand bliver frikendt, saa er der overhovedet ingen Grænse for Valgtryk, saa kan man gøre, hvad man vil. Det har sikkert dernede bevirket, at Godsejerne have sagt: Det, vi gøre, er jo ganske tilladeligt, hvorfor skulde vi saa ikke gøre det, hvorfor skulde vi saa ikke udøve Valgtryk? Derfor tror jeg, at den hemmelige Afstemning vil hjælpe, thi selv om en Mand bagefter afskediger sine Arbejdere, fordi han formoder, at de have stemt anderledes, end han ønskede, kan han ikke gøre det med den Motivering: I blive afskedigede, fordi I have stemt saadan og saadan. Det tror jeg, har en væsentlig stor Betydning. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger) i, at der er enkelte Punkter i Loven, der er uheldige, navnlig § 8. Det ærede Medlem oplyste jo klart og tydelig, hvor uheldigt det er, naar der staar, at Stemmesedlerne skulle være af hvidt, ulinieret Papir uden noget ydre, kendeligt Tegn og af Størrelse som Fjerdedelen af et almindeligt Ark Oktav-Brevpapir. Der er for det første ogsaa det at bemærke, at naar en Mand skriver sin Stemmeseddel Dagen i Forvejen, som de fleste sagtens ville gøre, og han maaske først i sidste Øjeblik om Aftenen beslutter sig til at skrive den, kunde det jo hænde, at han tog et Ark gult Papir i Stedet for hvidt Papir, det er vanskeligt ved Lys at kende Forskel paa disse Farver. Men naar det saa var sket, skulde denne Stemmeseddel saa være ugyldig, fordi den var gul. Der næst forekommer det mig at være en Umulighed, at en Stemmeseddel kan være uden noget ydre kendeligt Tegn, thi der maa jo dog staa et Navn paa den, og det er da et ydre kendeligt Tegn. Selv om man vil sige, at dette ikke har stor Betydning — og jeg skal der ganske henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Frederiksberg oplyste, vil jeg dog sige, at der staar jo ikke en Gang noget om, at Stemmesedlen skal have en bestemt Form. Der staar blot, at den skal have Størrelse som et kvart Ark Oktav-Brevpapir. Jeg har her lavet en Stemmeseddel, som har den forlangte Størrelse. (Taleren foreviser en lang Strimmel) . . . Af den Slags Ting kunde der laves mange.

Jeg tror imidlertid ikke, at det har saa meget at sige, jeg tror, at Valgbestyrelsen i Reglen vil være nogenlunde fornuftige Folk, der ville sige: Hvis det ikke er noget, som absolut strider mod Loven, skal det være gyldigt. Men jeg vil indrømme, at det var langt heldigere, hvis man kom den Vej, som det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) foreslog, at man havde Stemmesedler med trykte Navne, hvor man understregede det, man vilde stemme paa, og slettede de andre. I § 11 er der ligeledes forskellige Ting, som jeg finder mærkelige. Der staar saaledes, at „umiddelbart derefter“ — efter at Vælgeren har indlagt sin Stemmeseddel i Konvolutten — „afleverer han Konvolutten til vedkommende Medlem af Valgbestyrelsen, som i hans Paasyn nedlægger den i Kassen uden at undersøge dens Indhold.“ Endvidere staar der: „Der skal i Lokalet være saa mange Valgkasser, som Forholdene gøre fornødent. De skulle være lukkede og Nøglerne til dem være i Formandens Værg.“ Jeg ved nu ikke, hvorvidt Ordet: Valgkasse betegner et almindeligt Begreb, som har vundet Hævd i Sproget; hvis en Valgkasse er noget lignende som en Postkasse, maa den jo have et aabent Laag, hvorigennem man kan nedlægge sin Stemmeseddel. Men der staar ikke noget om, at der skal være nogen Aabning i den. Hvis det ikke er Tilfældet, synes jeg, det er umuligt at komme til at nedlægge sin Stemmeseddel deri, eftersom Kassen skal være lukket, og Nøglen være i Formandens Værg. Men det er jo kun Smaating; det kan jo være, at man kan faa en Kasse af en bestemt Størrelse, en bestemt Form og en bestemt Aabning, hvori man kan nedlægge Stemmesedlen. Og jeg kunde have mange andre Anker imod Loven, der kunde være andre praktiske Ting, der burde indføres deri; men hvis vi lade Forslaget gaa tilbage til Landstinget, er det min Overbevisning, at vi ikke se Loven igen. Der er forskellige Tegn, der tyde paa det; der er navnlig forskellige Højreblade, der have læst Landstinget ganske artig Teksten, fordi det er gaaet med til hemmelig Afstemning. Jeg er sikker paa, at hvis vi ikke komme hjem med andet fra denne Rigsdagssamling — og hvor meget andet vi komme hjem med, vide vi jo ikke — vil dette Lovforslag i den her foreliggende Form blive hilst med stor Glæde i mange Kredse, absolut i min Valgkreds og sikkert i mange andre. Jeg skal derfor paa det varmeste anbefale, at vi ikke lade Forslaget gaa i Udvalg og sende det tilbage til Landstinget, men at